

Školský bonbónik

školský rok: 2010/2011

školský časopis číslo 4



ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1. Úvahy od našich najstarších	3
2. Pavúk	4
3. Rozprávka	4
4. Výlet na Hričovskú ihlu	5
5. Prírodovedná štvorsmerovka	5
6. Ich und meine Familie	6
7. Mental map	7
8. Syndróm umelého panáčka	7
9. Deň Zeme	8
10. Reklamné básničky	9
11. Tvoríme báje (mýty)	10
12. Druháci píšu listy	12
13. Zvyčajná nedeľa	13
14. Môj zatiaľ nesplnený sen	14
15. MDD	16
16. Exkurzia - metrologický a skúšobný ústav	17
17. Vyhodnotenie zberu papiera	17
18. Školské výlety	18
19. Naše úspechy	19
20. 9. ročník 2010/11	20

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 013 61

Šéfredaktor:

Andrea Rendeková, žiačka 9. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Paula Talačová, žiačka 9. ročníka

Člen redakčnej rady:

Michal Lamlech, žiak 9. ročníka

Ročník:

XIII.

Vychádza:

pravidelne 4 – krát ročne

Číslo 4/2010-2011

vychádza 20. 6. 2011

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok

Úvahy od našich najstarších

Každý človek túži po šťastí

Všetci túžime po šťastí. Každý deň sa dozvieme aspoň jednu správu, ktorá môže u nás vyvolať určitý druh šťastia. Pre každého z nás toto obyčajné slovo predstavuje niečo iné. Myslím si, že pre každého človeka toto slovo znamená niečo pozitívne a výnimočné. Výnimočné asi preto, lebo nie každý človek už pocítil prítomnosť šťastia vo svojom živote a pozitívne preto, lebo dokáže vyčariť úsmev na tvári, rozveseliť a vyvolať dobrú náladu.

Niektorí ľudia sa však ženu za peniazmi a svoje šťastie nájdu v bohatstve a moci. Povedala by som, že peniaze nie sú všetko, čo ku šťastiu treba. Sú však aj ľudia, ktorí uprednostňujú rodinu, lásku, priateľstvo, zdravie, a preto im ku šťastiu treba málo. Ved' prečo by sa mali trápiť, keď sú zdraví, dokážu ľúbiť a zabezpečiť rodinu? Často prežívame skutočné šťastie, ktoré si neuvedomujeme, alebo nechceme uvedomiť, pretože radšej sa zaoberáme inými vecami, závidíme a nevážime si to, čo máme.

Myslím si, že každý človek pozná svoje vlastné šťastie i keď veľa ľudí si povie, že neexistuje. Tí, ktorí si myslia, že nejestvuje a túžia po ňom, by sa mali sústrediť na hľadanie vlastného šťastia. Ak sa nám nedarí v hľadaní, skúsme sa aspoň postarať o šťastie iných, ved' sa predsa hovorí: „Kto sa stará o šťastie iných, nachádza svoje vlastné šťastie.“

Paula Talačová

Domov

Domov. Toto slovo v každom z nás vyvoláva niečo iné. Čo to teda domov je?

Pre niektorých nemá zvláštny význam. Znamená pre nich iba miesto, kam sa večer po práci prídu najesť a vyspať. Za domov považujú iba štyri steny ich bytu, miestnosť, kde si plnia základné životné potreby. Myslím si, že to spôsobuje dnešný rýchly životný štýl. Sú to ľudia, pre ktorých majú význam iba peniaze a sú citovo vyprahnutí. Opačným prípadom sú ľudia, pre ktorých má domov vysokú hodnotu. Samozrejme, tvoria ho aj „múry“, ale tie nie sú základom alebo najdôležitejšou časťou domova. Domov si budujeme dlho, staráme sa oň. Ako sa hovorí: „Domov sú ruky, na ktorých smieš plakať.“ Jeho podstatou je rodina, tí ktorí na vás doma netrpezlivo čakajú, majú o vás strach a keď prídete, sú tu vždy pre vás, chránia vás a podajú vám pomocnú ruku. Myslím si, že pre nás je domov celý život. Práve tu sme vyrastali, naši rodičia tu sledovali naše prvé kroky, pády, úsmevy aj slzy. Keď vyrastieme a osamostatníme sa, vždy sa radi vrátíme naspäť domov. Opäť cítiť teplo domova a oporu, ktorá sa s rokmi nevytráca.






















Ako som už naznačil, domov pre mňa nie je iba prázdny pojem, ale sú to ľudia, na ktorých sa môžem kedykoľvek spoľahnúť a miesto, kam sa vždy rád vrátim aj po rokoch, čo už teraz s istotou môžem potvrdiť.







Mário Potočár

Pavúk

Jedného slnečného dňa som sa rozhodla, že navštívim starú mamu.

Išla som na starom a zaprášenom  . Počúvala som hudbu cez  .

Vtom spoza stromu vybehol škaredý  . Naozaj som sa zľakla !!! Rozhodla som sa, že sa dám na útek.  som hodila na zem a utekala, ako mi len nohy stačili. Bežala som tak rýchlo, že som ani nevedela, kam som sa dostala. Bola som veľmi hladná. Natrafila som na veľký  . A pred ním stalo krásne  . Chcela som  a  . Tak som sa rozhodla, že vojdem dnu, ale to, čo som uvidela, nebol moc príjemný pohľad. Našla som tam veľkého  a pri ňom bola veľká  .  na mňa  . A hovoril mi, nech nejdem preč, lebo ma  , ale aj preto, lebo vonku  . Bola som vystrašená, ale nakoniec som ho poslúchla. Ráno som vstala z  . A zišla som dole na  . Pri jedle sme počúvali hudbu cez  . A v tom zazvonil  , bola to moja mama. Veľmi sa o mňa bála, a tak som povedala, že o chvíľu budem  . Od  som si vypýtala  , podal mi ho a ja som vyšla von. O chvíľu som sa zasa vrátila pre  . Rozlúčila som sa s ním a hľadala som cestu  .

Zachránilo ma okoloidúce  . Odviezlo ma domov, a tam na mňa už čakali  a  . Sadla som si na  a pozerala som  . Večer som si spokojná ľahla do svojej  .

Vanesa Marčišová, 5. roč.
(práca so symbolmi z hodiny informatiky)

Rozprávka

Jedného dňa sa išli deti pozrieť do zámku, ktorý stál na vysokom kopci. Vstúpili dnu. V tmavom rohu izby našli starého pána. Báli sa, no keď prišli k nemu bližšie, postavil sa, zobral deti za rúčky a išli von k brehu jasného mora. Správal sa k nim milo a takto začal raz večer na brehu mora rozprávať:

Ak vám to bude po vôli, drahé panie a páni, rozpoviem dnes prastarý príbeh o krásnej dáme, trpaslíkovi a nápoji lásky, o vernosti a nevere, láske a smrti, o čom napokon rozprávajú všetky staré i nové dobrodružstvá i príbehy.

Žil raz jeden trpaslík, ktorý bol veľmi zaľúbený do krásnej dámy. No ona nemala oňho záujem a čakala iba na krásneho princa. Preto sa trpaslík rozhodol, že by jej dal nápoj lásky. No prvý raz to nezabralo. Skúsil to druhý krát. Dal jej to do čaju, ktorý neskôr vypila a zaľúbila sa do trpaslíka. Pri ich prvom bozku sa trpaslík premenil na krásneho mladého princa, po ktorom mladá dáma túžila už od malého dievčaťa.

Odvtedy bol ich život iba o vernosti, láske a plný dobrodružstiev. Na neveru a smrť sa ani nepomyslelo. A žili šťastne, až kým nepomreli.

Zdenka Lamlechová, 9. roč.

Výlet na Hričovskú ihlu

V prvý jarný týždeň sa náš turistický krúžok rozhodol, že si urobí malú túru na Hričovskú ihlu.

V utorok nám pani učiteľka povedala: „Vo štvrtok pôjdeme na Hričovskú ihlu. Vezmite si obložený chlieb, niečo sladké, veľa čaju a dobrú náladu.“

„Hurááá“ – znela naša zborová odpoveď. Nasledujúce dni sme nerozprávali o ničom inom, veľmi sme sa tešili.

Konečne nastal deň D. Vo štvrtok 24. 3. sme sa zišli v počte 14 pred Jednotou o pol tretej a vyrazili sme. Bolo krásne slnečno, a tak sme veselo vykračovali k Váhu. Po prekonaní prvej prekážky – hojdací most, nás čakal už iba obrovský kopec a more húštiny, ktorú sme museli prekonať. No keď sme zdolali aj toto, čakala na nás obrovská skala, ktorá je národnou prírodnou pamiatkou. Pofotili sme sa pri nej, trocha poobhadzovali šiškami, doplnili žalúdky a mohli sme spokojne ísť domov.

Ale to by musel byť zázrak, aby sa nám niečo nestalo. Zrazu sme zistili, že nám chýba spolužiak. Zúfalo sme ho volali. On však bol šikovnejší a všetkých nás predbehol a čakal pri ceste na úpätí kopca. Všetkým sa nám uľavilo a super unavení sme o pol šiestej dorazili domov.

TURISTI

Chránený prírodný výtvar Hričovská skalná ihla v Hričovskom Podhradí sa nachádza na severných svahoch Ostrého vrchu. Chránený celok o výmere 6,3 m² bol vyhlásený v roku 1965 za prírodnú pamiatku. Je tvorená z vápenca, ktorý je tvrdší ako okolité mäkké horniny. Má výšku asi 15 metrov a je jedinou na Slovensku, ktorá má aj uško.

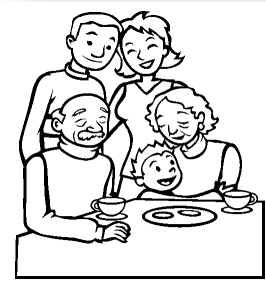
Prírodovedná štvorsmerovka

1.	M	U	CH	A	B	E	Z	V	
2.	R	Z	Y	M	H	S	T	O	dážďovka
3.	A	Ť	Š	E	I	L	K	D	šidlo
4.	V	A	V	Š	I	D	L	O	larvy
5.	E	R	Á	M	O	K	A	M	kliešť
6.	C	V	Á	Ž	K	A	R	E	trúdy
7.	T	R	Ú	D	Y	☺	V	R	vážka
8.	O	V	C	E	.	☺	Y	K	
9.	D	Á	Ž	Ď	O	V	K	A	

Prvky a živočíchy, ktoré nemajú chrbticu, nazývame _____.

Tamara Tichá, 7. roč.

Ich und meine Familie



Liebe Sima!

Wir sind drei Personen in der Familie - meine Mutter, mein Vater und ich. Wir wohnen in Kotešová. Kotešová liegt im Nordwesten der Slowakei. Meine Mutter heißt Jana und sie ist vierunddreißig Jahre alt. Sie ist auch nett. Mein Vater heißt Jaro und er ist dreiundvierzig Jahre alt. Er ist auch brav. Ich bin faul und brav. Ich heiße Jana und ich bin zehn Jahre alt. Ich habe einen Hund, er heißt Dasti. Er ist elf Jahre alt. Ich habe einen Papagei, er heißt Kubo. Meine Eltern sind zusammen.

Deine Jana

Janka Lamlechová, V. Klasse

Lieber Marek!

Wir sind vier Personen in der Familie - meine Mutter, mein Vater, mein Bruder und ich. Wir wohnen in Kotešová. Kotešová liegt im Nordwesten der Slowakei. Mein Bruder heißt Tomáš. Tomáš ist zwölf Jahre alt. Meine Mutter heißt Veronika. Sie ist einundvierzig Jahre alt. Sie ist nett und freundlich. Mein Vater heißt Juraj. Er ist siebenunddreißig Jahre alt. Ich habe auch einen Kater, er heißt Sivko.

Dein Adam

Adam Ferenčík, V. Klasse

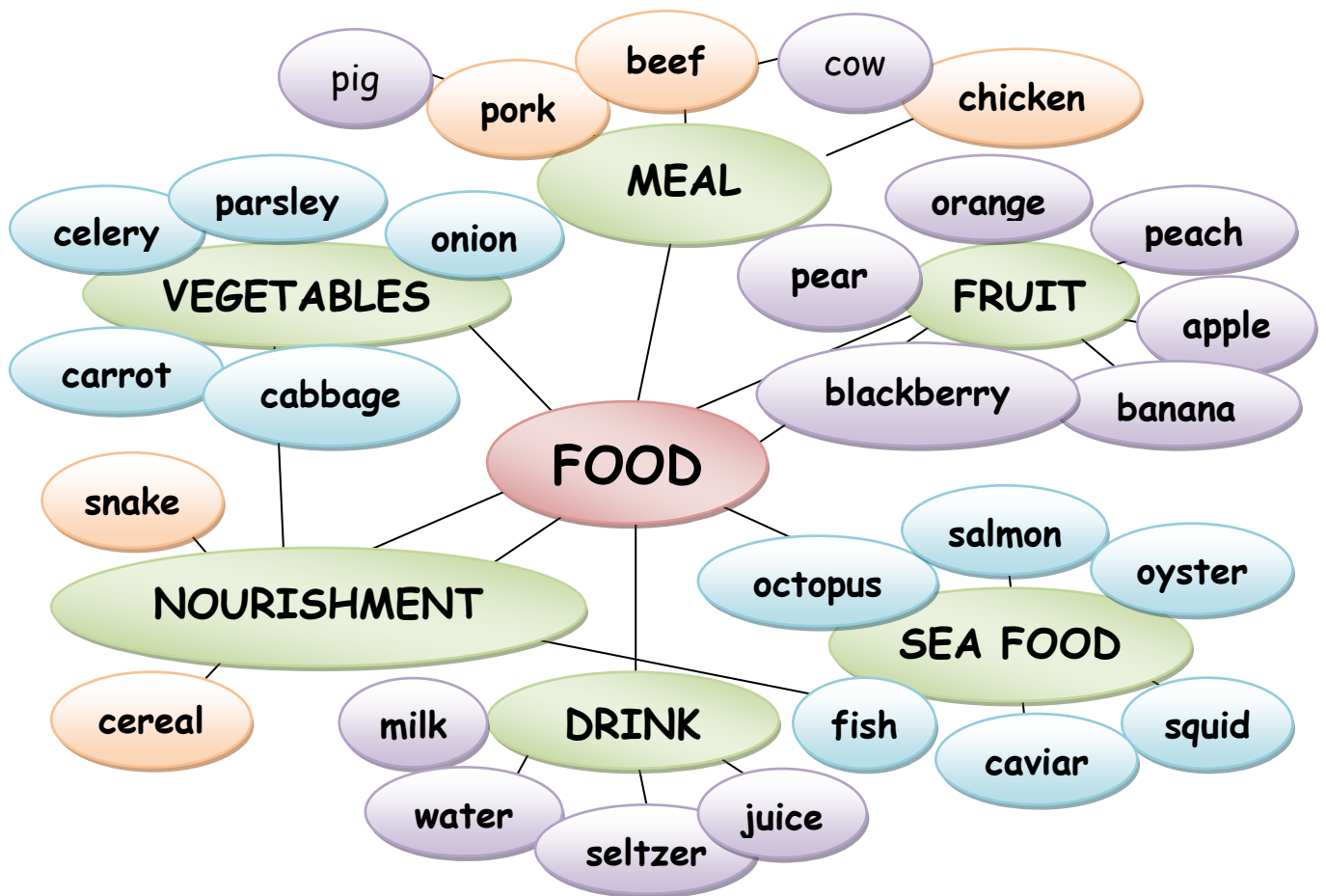
Liebe Jana!

Wir sind fünf Personen in der Familie - meine Mutter, mein Vater, meine Schwester, mein Bruder und ich. Wir wohnen in Kotešová. Meine Mutter heißt Katarína. Sie ist dreiundvierzig Jahre alt. Mein Vater heißt Pavol. Er ist zweiundvierzig Jahre alt. Meine Eltern leben zusammen. Meine Mutter ist nett und mein Vater ist brav. Mein Bruder heißt Michal. Er ist achtzehn Jahre alt. Er ist faul. Meine Schwester heißt Aneta. Sie ist fünfzehn Jahre alt. Sie ist intelligent. Ich bin Pavol und bin zehn Jahre alt. Ich bin faul. Wir haben einen Papagei. Er heißt Rory.

Dein Pavol

Pavol Papšo, V. Klasse

Mental map



Zdenka Lamlechová, class 9

Syndróm umelého panáčika

Raz dávno existovalo miesto zvané Korupcilandia, ktoré viedol dôležitý politik pán Transa. Ten mal syna, ktorý sa celý deň hral na silného muža. S mečom bol ako hýman, umelý panáčik, ale keďže bol moc slabý, vymenil otravný meč za pohodlný a malý mobil, ktorý mal super schopnosti.

Keď sa mu zdalo, že má problémy, stlačil C a politik pán Transa mu prišiel na pomoc. A to sa stalo, keď nechal zatknúť mladíka bez dôkazov. Tí, čo pod ním pracovali, boli úplne bezmocní. Panáčik využíval a zneužíval svoje super schopnosti - utiekol zo školy a šoféroval auto bez oprávnenia, klamal a diskriminoval, ale čo na tom záležalo?? Slávne tlačidlo C ho vždy zachránilo.

Kým bude pán Korupcia vykonávať korupciu v Korupcilandii a držať svoj mobil, a tým dosahovať beztrestnosť, bude len maska všetkých jeho funkcionárov.

Vanesa Marčišová, 5. ročník

DEŇ ZEME



Ani v tomto školskom roku sme nezabudli na našu Zem. Deň Zeme je síce 22. apríla, ale my sme si ho pripomínali trošku neskôr 29. apríla. Všetky triedy mali pripravené svoje aktivity.

Žiaci 9. ročníka si pripravili pre 1. stupeň rôzne stanovišťa. Na niektorých sa zabávali, na iných si preverili vedomosti a zručnosti, na jednom dokonca mali možnosť vidieť veľhada kráľovského, pred ktorým mali príslušný rešpekt.



Naši piataci si mali možnosť vyskúšať zážitkové aktivity na tému les s odborníčkou z NP MF. Vracali sa obohatení o zážitky, vedomosti, ale aj skúsenosti. Mali ideálnu možnosť overiť si svoje vedomosti v praxi. Boli naozaj šikovní.

Šiestakov a siedmakov zaujala svojou prednáškou o Zemi a hviezdach pani z Považskej hviezdárne. S údivom obdivovali krásy nášho vesmíru.

Veľkými aktivistami Dňa Zeme boli aj naši ôsmaci. Usilovne chodili po obci a zbierali papier. Aj vďaka nim, ale najmä environmentálne citiacim občanom sa podarilo v tento deň vyzbierať 909 kg papiera.

Takmer všetky triedy na záver dňa predstavili svoje krásne a nápadité environmentálne diela.

Prežili sme krásny deň, plný zážitkov a zároveň sme si uvedomovali, aké dôležité je chrániť našu Zem.



Reklamné básničky

ADIDAS

Stretli sa raz pes a mačka,
bola z toho naháňačka.

Behali a behali,
až ich nôžky boleli.
Televízor nemajú,
reklamu nekukajú.



„ADIDAS“ je super značka,
má ju Ičko, Paťko, Maťka.
Botasky sú dobrá vec,
má ich každý športovec.

Igor Čerňan, 2. roč.

Bárbie

Reklama o bárbinách
sa mi veľmi páči,
veľa dievčat pri nej
od radosti jačí.
V reklame je veľa sily,
ožívajú v nej aj víly.

Rodičia však hovoria,
že reklama klame,
preto radšej prepnem inam
a budem veriť mame.

Sabinka Veliká, 2. roč.

Billa

V každom obchode Billa
je zlacnená Mila.
Kto ju má rád,
ten si ju kúpi,
keď pôjde s mamou
na nákupy.

Danko Litvák, 2. roč.

Perníček

Jazýček mlsný mám,
čo si dnes dobré dám?
Rozmýšľam, rozmýšľam,
vymyslím básničku,
ako si pochutnám
na sladkom perníčku.

Diego Baláž, 2. roč.

Zubná pasta

Keď COLGATE – zubnú pastu
každý deň používaš,
celý život sa zdravo usmievaš.
Potom zúbky budú biele ako sneh
a detičky sladké ako med.

Marcel Odváh, 2. roč.

Šampón

Včera som bol vo fitnes,
použil som šampón Hess.
Dobrý pocit z toho mám,
odporúčam všetkým vám.

Dominika Vlčáková, 2. roč.

Clin

Clin je dobrý pomocník,
čistí rýchlo ako nik.
A že sú hneď okná čisté,
presvedčte sa, je to isté.

Samko Zagrapan, 2. roč.



Zmrzlina

Každý má rád zmrzlinu,
okrem nášho tatinu.
Zmrzlinu mám veľmi rada,
nájdem si tam kamaráta.



Dobré sú aj nanuky,
vojdú sa nám do ruky.

Ninka Hvorečná, 2. roč.

Tvoríme báje (mýty)

Slnko a Mesiac

Dávno – pradávno, keď ešte nežili žiadni ľudia, vládlo celému svetu Slnko. Bolo jediným vládcom, ktorého uctievalo všetko živé. Slnko rozhodovalo o tom, kedy bude fúkať vietor, kedy bude pršať, snežiť, kedy bude deň a kedy noc.

Jedného dňa to Mesiac nahnevalo, lebo aj on chcel vládnuť. Povedal si: „Prečo by o všetkom malo rozhodovať iba Slnko? Veď predsa aj ja chodím po oblohe!“ A tak išiel za Slnkom a povedal, že on chce byť teraz vládcom. Slnku sa to nepáčilo, a tak spolu bojovali. Trvalo to dlhé mesiace. Príroda bola pomýlená, lebo nikto nevedel, kedy bude deň a kedy noc. Nakoniec Slnko povedalo: „Počuj, Mesiac, tento boj sa nikdy neskončí, si rovnako silný súper ako ja. Preto s dohodnime. Ja budem vládnuť dvanásť hodín z dňa a ty rovnako dvanásť hodín budeš vládnuť po mne.“

Odvtedy sa Slnko s Mesiacom striedajú každý deň.

B. Ondříšková, 6. roč.

Ako vznikli Súľovské skaly

Jedného dňa, keď slnko bolo vysoko na nebi a nebolo vidno ani jedného mráčka, tráva rástla a kvety voňali, že by sa dali až jesť, si boh povedal: „Ešte že som stvoril zem.“ Príjemne a s úsmevom na tvári si sám povedal.

Večer cítil, že sa deje niečo zlé. Na druhý deň boh zbadal, že zo západu sa blížia čierne mraky ako tmavé podsvetie, kde sídli jeho nevlastný brat, ktorý naňho stále žiarli, že ho majú všetci radi a samozrejme, že žiarli na to, že nemá korunu on, ale jeho brat. Keď boh dostal korunu, Hádes sa hrozne naštvál a prisahal bratovi, že ho zabije. Hádes išiel za najväčším zlým mágom, aby mu dal podsvetnú silu. Keď mu ju dal, Hádes ho zabil a ostatok sily si zobral a pod podsvetím si postavil svoj vlastný temný palác. Keď Hádes nabral dostatok sily, zaútočil na božský palác a so svojimi ostrými bleskami udrel do najväčšej skaly sveta. Veľká skala sa premenila na mnoho malých kameňov. Hádesa kamene pripučili a všetka temná sila zmizla.

A tak vznikli Súľovské skaly.

D. Štefánik, 6. roč.

Mních

Bolo to v dávnych dobách, keď na Hričovskom hrade vládol čulý ruch. Hradná pani sa prechádzala po nádvorí hradu, vojaci strážili hrad a služobníctvo sa staralo o čistotu a kuchyňu. Bolo krásne jarné dopoludnie, svietilo slniečko a na hradnú bránu zaklopal pocestný mních.

Chodil z dediny do dediny a pomáhal chorým a kde bolo treba. Hradná pani prikázala otvoriť bránu, nakoľko hradný pán bol v boji v cudzom svete. Mních sa poďakoval a vošiel na nádvorie. Komorník ho priviedol pred hradnú pani, ktorá ho privítala a prikázala kuchárovi priniesť jedlo a vodu. Mních zostal na hrade a hradná pani pozorovala, ako mních pomáha služobníctvu a dole v dedine svojimi bylinkami chorým ľuďom. Prišla jeseň a hradný pán sa vrátil z boja ako víťaz. Hradná pani dala

pripraviť slávnostný obed na privítanie manžela i vojakov. Potom mu predstavila mnícha, ktorého si hradný pán prezrel čudným pohľadom – nepáčil sa mu. Dal ho zatvoriť do väzenia, kde ho chcel nechať vyhladovieť. Hradná pani mu potajomky nosila jedlo a vodu. Raz ju pri tom pristihol hradný pán a prikázal mnícha popraviť. Na druhý deň, keď stála šibenica, dali mníchovi posledné slovo. Mních povedal, že si veľmi obľúbil tento kraj a ľudí, a preto ešte veľa rokov bude slúžiť hradnej panej a jej poddaným. Keď mnícha večer popravili, všetci zaspávali s rôznymi myšlienkami.

Ráno, keď sa zobudili, pod hradom vyrástla obrovská skala, ktorá sa veľmi podobala na mnícha. Odvtedy pod Hričovským hradom stojí kameň – bralo, ktoré doteraz nazývame „Mních“.

R. Jandačka, 6. roč.

Vznik Kotešovej

Bola normálna realita až na jedno, medzi Bytčou a Žilinou nebolo nič, iba vyprahlá pustatina.

Jedného dňa si jeden chlapec z bytovky v Bytči pomyslel: „Ako to, že medzi Žilinou a Bytčou nie je nič, veď tam je miesta habadej.“ Hneď po uvažovaní dostal nápad. „Poprosím toho, toho ... ako sa len volá,“ po dlhom uvažovaní mu to docvaklo, „no jasné – Boha.“ „Takže, Bože, dal by si mi moc ako Potterovi?“ Boh rýchle bez rozmýšľania len odfrkol: „Nie!“ „Prečo, veď on si tú moc nezaslúži, veď ju používa ako svetlo a na to je baterka!“ Po dlhom prehováraní Boh povolil: „Tak si ju maj!“ A tak sa aj stalo, dostal ju. Dal sa rovno aj do tvorenia. Ako prvé postavil domy a po nich najhlavnejšiu časť: krčmu u Hozáka. Za tým išla škola, jasné, že úrad a tým sa stavby skončili. Nasledovali ľudia. Vytiahol paličku a hneď makal ako výrobný pás vo fabrike: vytvoril, jasné, že mňa, Stana Kráľa, a keby menoval všetkých, fúha, to by bola fuška.

Ale no tak dám koniec. Proste vznikla.

M. Ovšonka, 6. roč.

Ako vzniklo leto

Na začiatku boli trojročné obdobia – jar, jeseň, zima.

Jar, jeseň a zima raz počuli, ako ľudia hovoria, že trojročné obdobia sú nanič, lebo na jar kvitnú kvety, nie je až také teplo, aby sa mohli kúpať v jazere. Na jeseň zase padá lístie a ľudia musia veľa pracovať, hrabať lístie a zberať z polí úrodu. Na zimu nadávali najviac, lebo musia sedieť doma a stále kúriť, len deti sa tešia, že sa môžu sánkovať, lyžovať a stavať snehuliakov. A tak sa jar, jeseň, zima rozhodli, že asi bude najlepšie mať štvorročné obdobia, len nevedeli, ako ho majú pomenovať. Vymýšľali rôzne názvy: veto, otel, motel, ale nakoniec im napadlo, aby poskladali názov zo slova teplo. A tak sa nejako posnažili a vytvorili slovo leto.

A už boli štvorročné obdobia jar, leto, jeseň a zima. Všetci sa tešili a ľudia si pomaly začali zvykať na teploty +30°C. Máme tri letné mesiace jún, júl a august, tri jesenné mesiace september, október a november, tri zimné december, január a február a tri jarné marec, apríl a máj.

V. Kuchárová, 6. roč.

✉ *Druháci píšú listy* ☰

Ahoj, strýko Jano!

Posielam Ti fotografiu. Je na nej zrúcanina hradu. Aj ja chcem ísť na taký výlet! Mohli by sme, prosím, ísť spolu? Bude zábava.

Pozdravuje Ťa Danko. /D. Litvík

Ahoj, Lenka!

Milá Lenka, z celého srdca Ťa pozdravujem. Chcem Ti napísať o tom, čo mám nové. Máme nového psíka, ktorý sa volá Beny. Je hravý a má ostré zuby. Stále je hladný. Ak budeš chcieť, príď sa naň pozrieť.

S pozdravom, Tvoja kamarátka Dominika. /D. Vlčáková

Milá mama!

Som u staršej na prázdninách. Chodíme do lesa na huby. Keď je teplo, chodíme sa kúpať. Je mi tu dobre, ale už sa teším domov.

S pozdravom Igor. /I. Čerňan

Milá babka Blažka!

Teším sa na sobotu, keď ku nám prídeš. Môžeme ísť na prechádzku a večer Ti prečítam rozprávku. Už sa na Teba teším.

S pozdravom Sabína. /S. Veliká

Milý Ivan!

Dávno som Ťa nevidel. Ako sa máš? Ja som mal kiahne a musel som byť doma. Budem veľmi rád, ak mi odpíšeš.

Ahoj, Branko. /B. Danaj

Milá Lea!

Tento rok ideme na dovolenku do Chorvátska ku moru. Určite tam bude pekne. Budem tam zbierať mušle a doma z nich urobím náramky.

S pozdravom Ninka. /N. Hvorečná

Ahoj, Igor!

Píšem Ti tento list, aby som Ťa pozval k nám na letné prázdniny. Budeme sa spolu hrať futbal, chodiť do lesa a kúpať sa v bazéne. Už sa veľmi teším.

S pozdravom Kristián. /K. Janec

Milý Tomáš!

Koncom mája ideme zo školy na výlet do Martina. Už sa veľmi teším. Pozrieme si tam skanzen Jahodníckej háje. Dúfam, že bude pekné počasie. Napíš mi, kde sa chystáš Ty na školský výlet.

Zdravím Ťa, Marcel. /M. Odváh

Zvyčajná nedeľa

(z prác štvrtákov)

Riadim sa podľa toho, ako je vonku.

Ak je pekne:

- ♦ vozím sa na bicykli, niekedy vyjdem až na vysieláč,
- ♦ ideme na výlet,
- ♦ opekáme a skáčeme na trampolíne,
- ♦ hrám sa s Paťou, Denisou, Monikou, Kristínkou,
- ♦ chodím ku kamarátom,
- ♦ s tatom chodím do Bytče na bicykli.

Ak je vonku škaredo:

- ♦ hrám sa so skladačkami,
- ♦ hrám sa hry na počítači,
- ♦ lozím po našich dvoch dvojposchodových posteliach,
- ♦ hrám sa na schovávačky,
- ♦ chodíme na Bukovú s autom.

M. Litvík

...Doobeda sa hrám so sestričkou s Legom a pexesom. Keď neprší, ideme poobede von. Chodievame sa prejsť do hory, kde zberáme huby a bylinky. Niekedy sa ideme bicyklovať do Bytče. A tam sa zastavíme u zmrzlinára. Tú zmrzlinu mám naozaj rád. V zime sa chodíme lyžovať a sánkovať.

Nedeľa pre mňa predstavuje oddych. Konečne sme celá rodina spolu. Rád si večer čítam knižku. Potom idem spať.

M. Gašperek

...Mám voľný deň. Môžem spať dokeď chcem. Nikomu nemusím pomáhať. Dívam sa na Disney channel. Objavujem tajomstvá matky prírody. Bicyklujem sa po dedine. Podvečer idem na púpavu. Zoberiem si vodu, košík a kýbel' a idem na íl. Neučím sa. Mám pokoj od školy. Počúvam Zetko...

M. Janec

...Keď sa naobedujem, idem sa hojdať na hojdačke alebo sa idem bicyklovať. Po chvíli ma to už nebaví, tak idem pomôcť mame s riadom. Potom si idem urobiť domáce úlohy. Večer sa chodievame bicyklovať s mamou do lesa. Po príchode domov som unavený, tak si idem ľahnúť. Potom sa rozprávam so sestrou a hrám sa na počítači. Keď ma počítač už nudí, idem si čítať...

S. Sakala

Môj zatiaľ nesplnený sen

Cesta Európou

Moja cesta Európou začala na letisku v Bratislave.

Priletela som do Talianska. V Pise som si pozrela šikmú vežu. Veľmi ma zaujala. Hlavným mestom Talianska je Rím, kde stoja pozostatky Colossea, ktoré dýcha dávnou históriou. Ďalšou zastávkou boli Alpy. V Alpách sa lyžuje takmer po celý rok. Francúzsko a hlavné mesto Paríž, to bol ďalší cieľ mojej cesty. Paríž je známy ako mesto módy, ale oveľa známejšia je Eiffelova veža. Pohľad z tejto veže bol neopísateľný. Mesto Paríž som mala ako na dlani. Londýn, mesto, ktoré je známe svojím nie príliš lákavým počasím, má aj pekné pamiatky. Najstaršou je obrovský zvon nazývaný Big Ben. Môžem povedať, že v skutočnosti je naozaj nádherný. Pokračovala som smerom na sever Európy do Dánska. Už pri čítaní rozprávok od H. Ch. Andersena som ho túžila navštíviť. Dánsko je krajina Škaredého káčatka, Dievčatka so zápalkami a Malej morskej víly, ktorá stále tróni na rieke v meste Kodaň. Zastávka v Nórsku bola síce krátka, ale nezabudnuteľná – krmila som soby.

Po európskych krajinách som sa vrátila do krajiny, ktorá je srdcom Európy – naše krásne Slovensko.

K. Poláčková, 7. roč.

More

Bolo horúce augustové ráno. Vstala som z postele a zamierila rovno do kúpeľne. Nedalo sa nevšimnúť si, že je v dome podozrivé ticho. Okrem mňa nebol doma nikto. Keď som si pripravovala raňajky, mamina vošla do kuchyne s obrovským kufrom. Sadla som si za stôl a nechápavo som na ňu pozerala. Tvár sa jej rozjasnila, vyčarila široký úsmev a zvolala: „Ideme na dovolenku!“ Viem, že sa to nepatrí, ale v prvom momente som si myslela, že mamine preskočilo, v druhom, že si zo mňa robí nechutnú srandu. Vie veľmi dobre, ako túžim stráviť pár dní pri mori. No však smiať sa nezačala... Naopak. Otvorila skriňu a ukladala veci do kufrov.

Let bol príjemný, dokonca mi ani zle nebolo, čoho som sa obávala najviac. Ubytovanie bolo úžasné, bývali sme len pár metrov od pláže. Ani som sa nevybalila a bežala tak rýchlo, ako som len vládala aspoň k bazénu, ktorý bol súčasťou hotela. Všetko bolo ako v rozprávke a ja som sa od šťastia skoro rozplynula. Dni plynuli veľmi rýchlo a my sme si užívali každú minútu dovolenky. Fotila som všetko a všade, aby som mala krásne spomienky.

Posledný deň bol smutný, nechcelo sa mi odtiaľ odísť. Tak dlho som snívala o dovolenke pri mori. Ale bola som šťastná, že sa mi splnil sen, po ktorom som tak dlho túžila.

Z. Hrankayová, 7. roč.

Ja a tanec

Už od detstva ma veľmi zaujímal tanec. Pozerala som ho často v telke. Či to boli tanečné súťaže alebo filmy, veľmi ma to bavilo. Veľakrát som si predstavovala seba v úlohe tanečnice. Najprv som sledovala všetko, čo sa týkalo tanca. Potom ma ale začal baviť tanec moderný.

Čím bola hudba rezkejšia a rýchlejšia, tým ma tanec viac lákal. Začala som sa vážne o to zaujímať. Spýtala som sa svojich kamarátok, či by si nechceli založiť skupinu. Kamarátky hneď súhlasili. A tak sme začali cvičiť. Venovali sme tomu každú voľnú chvíľu. Tancovali sme spolu každý deň. Naším tancom bol hip – hop. Z internetu sme sa dozvedeli o kurze, ktorý sa konal blízko našej obce. Chceli sme to vyskúšať. A tak sme šli. Bolo tam veľa skupín, a tak sme čakali, kým prideme na rad. Zavolali nás ako posledných. Mali sme strašnú trému, ale napokon sme to zvládli. Kurz sme vyhrali. So skupinou sme vystupovali so slávnym spevákom. Bolo to turné po celom Slovensku. Bol to pre mňa nezabudnuteľný zážitok.

Toto, čo som napísala, je môj sen a moja veľká túžba po niečom, čo by som chcela niekedy zažiť.

K. Škubáková, 7. roč.

Chcela by som sa stať delfínom

Eudí je na svete veľa a zvierat málo.

Delfín je krásne, inteligentné, verné zviera, ktoré žije v nádhernom podmorskom svete.



Keď večer ležím v posteli a je všade ticho a tma, rada počúvam cez mp-3 šum vody a predstavujem si, ako sa plavím v mori a pozerám, ako to tam hýri farbami či z rastlín alebo exotických rýb. Mám okolo seba veľa delfínov a pretekám sa s loďami pri západe slnka.

Nielenže je to upokojujúce, ale je to aj pekná rozprávka na dobrú noc. Pomocou fantázie sa tento sen dá splniť.

D. Sršníková, 7. roč.

Môj rodný kraj

(umelecký opis)

Narodila som sa v dedinke Kotešová, kde som prežila krásne detstvo plné radostných spomienok.

Dnes sa prechádzam a obdivujem očarujúcu prírodu. Nad mojou rodnou dedinkou je prekrásne sfarbená obloha s'á slané more. Slniečko sa podobá ohnivej guli, ktorá nikdy nevyhasne. Stromy v lese sú vysoké a mocné, no keď zafúka vietor, všetka zeleň a stromy začnú tancovať na nezvyčajné piesne, ktoré vytvoril vietor. Zelené lúky sú posiate žltými usmievajúcimi sa púpavami. Vysoké kopce obývajú lesné zvieratá, ale ich správanie je veľmi plaché.

Pod kopcami stoja domy vysoké, nízke, veľké i malé. V ich blízkosti pretekajú rieky, ktoré ticho spievajú a modrými rukami sa dotýkajú brehov. V ligotavej vode sa trblietajú rybky a žabky, ktoré tancujú svoj vodný tanec.

Na konci jari bláznivé počasie pomaly ustupuje a prichádza leto, ktoré nám prináša očakávané nové krásy prírody.

Každé ročné obdobie prinesie do našej dedinky niečo zaujímavé, krásne, môjmu srdcu blízke. Každý, kto sem vstúpi, odnesie si vždy nejaký zážitok, na ktorý bude dlho spomínať.

K. Horčíčková, 8. roč.



MDD

Tohto roku sme prežili tento deň trochu netradične, lebo sme sa rozdelili na dve skupiny.

1. stupeň už dňa 30. 5. na ihriskách v Hliníku. Pani učiteľky pripravili pre žiakov zaujímavé i veselé disciplíny: skok cez švihadlo, beh vo vreci, slalom s tenisovou loptičkou na lyžici, beh so skúškou zručnosti v usporadúvaní čísel, v nafúknutí balónov. Niektorí žiaci si zahrali aj futbal.



Obecný úrad v Kotešovej v spolupráci so Základnou školou v Kotešovej, Obecným futbalovým klubom v Kotešovej dňa 1. júna 2011 zorganizoval na futbalovom ihrisku už 13. ročník futbalového turnaja žiakov Základnej školy v Kotešovej pri príležitosti Medzinárodného dňa detí. Dievčatá 2. stupňa súťažili opäť vo vybíjanej.

Futbalového turnaja sa zúčastnili žiaci 6., 7., 8., a 9. ročníka. Turnaj sa hral hracím systémom 1x20 minút na polovicu ihriska medzi sebou.

Víťazom turnaja sa stali žiaci 7. ročníka. Najlepším strelcom turnaja sa stal hráč 8. ročníka Andrej Mozolík. Všetky zúčastnené družstvá boli odmenené vecnými cenami a sladkosťami a najlepší strelec turnaja bol odmenený tradičnými hodinkami.

O občerstvenie bolo postarané firmou Kroasan Kotešová.



Futbalový turnaj:

1. miesto – 7. roč.
2. miesto – 9. roč.
3. miesto – 8. roč.



Najlepší strelec:

– A. Mozolík, 8. roč.

Vybíjaná dievčat:

1. miesto – 8. roč.
2. miesto – 7. roč.
3. miesto – 9. roč.

Exkurzia - metrologický a skúšobný ústav

Dňa 11. 5. sme sa vybrali s celou triedou na exkurziu do Žiliny. Cestovali sme autobusom a potom nasledovala dlhá púť cez celé mesto k vojenskému útvaru. Pri hlavnej bráne sme všetci spoznali. Všade okolo boli samé pekné vojenské autá, vojaci, ktorí skladali padáky, no jednoducho celý vojenský svet.

Po príchode do metrologického a skúšobného ústavu nás privítal sám veliteľ útvaru. Vysvetlili nám, že metrológia nie je meteorológia a rosničky a počasie nie sú ich parketa:). Povedali, že ich skôr zaujímajú miery, dĺžky, váhy, kalibrovanie, analyzovanie olejov, pohonných hmôt atď. Ukázali nám množstvo zaujímavých prístrojov a oddelenia fyziky a chémie. Na fyzike sme si mohli prakticky overiť svoju silu a vyskúšať, čo je to tlak a na chémii sme s údivom pozerali na pokus so zmiznutím papierika.

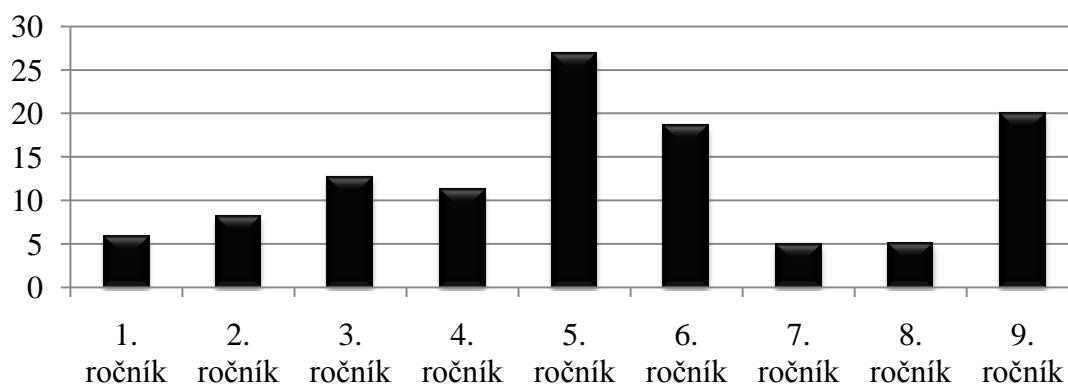
Každý z nás sa vracal domov obohatený o nové zážitky a vedomosti.

Zdenko Šalmík a Majo Potočár, IX. roč.

Zber papiera – školský rok 2010/2011

Trieda	Počet žiakov	Najlepší zberači	Počet kg	Priemer kg na žiaka	Umiestnenie
1. ročník	21	E. Janec	124,00	5,90	7. miesto
2. ročník	20	I. Čerňan	164,00	8,20	6. miesto
3. ročník	20	K. Balalová	254,00	12,70	4. miesto
4. ročník	16	M. Janec	181,00	11,31	5. miesto
5. ročník	19	Z. Kaplíková	511,05	26,90	1. miesto
6. ročník	18	R. Jandačka	335,00	18,61	3. miesto
7. ročník	20	D. Jandzíková	100,50	5,03	9. miesto
8. ročník	26	S. Jancová	133,50	5,13	8. miesto
9. ročník	14	M. Polková	280,00	20,00	2. miesto
spoločné	---	Deň Zeme	909,00	---	---
			spolu:	2 992,05	

Priemer na žiaka



Školské výlety

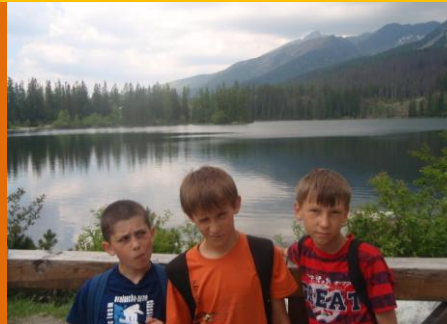
1., 2. roč.: Martin – Jahodnícké háje (prehliadka skanzenu, tvorivé dielne)



3., 4. roč.: Oravský hrad, prechádzka v okolí Oravskej priehrady



5., 8. roč.: Štrbské pleso, skanzen Vlkolínec



6., 7. roč.: Trenčiansky hrad, vychádzka na Jankov vŕšok



9. roč. Ostravská ZOO



Naše úspechy:



















































Hviezdoslavov Kubín - obvodné kolo

Sabína Veliká, 2. roč. - **1. miesto** (v krajskom kole - 4. miesto)
 Lea Žilinčárová, 2. roč. - 2. miesto

Matematický klokan - matematická celoslovenská súťaž



Najlepší riešitelia (získali aspoň troch   ):

Meno	Trieda	Úspešnosť	Kolko % žiakov malo menej bodov	Hodnotenie (     je najlepšie)
S. Veliká	2.	84,4%	67,5%	   
L. Žilinčárová	2.	78,9%	53,8%	  
S. Sakala	4.	60%	67,7%	   
J. Kasem	4.	53,3%	55,3%	  
S. Zagrabanová	5.	59,2%	61,4%	   
I. Kuzmová	6.	53,3%	74,0%	   
T. Tichá	7.	46,7%	48,4%	  
K. Poláčková	7.	47,5%	50,6%	  
A. Lokšík	8.	63,6%	65,3%	   
N. Tichá	8.	73,3%	82,9%	    + ÚR
M. Lamlech	9.	75%	71,1%	   
N. Šukalová	9.	60,8%	40,1%	  

Na bicykli bezpečne - okresná súťaž (súťaž družstiev)

5. roč.: A. Belanec, A. Tichý, A. Gabajová, S. Remišová – 4. miesto

Maksík - matematická celoslovenská súťaž



Úspešní riešitelia (dvojice):

Titul:

Lea Žilinčárová, Igor Čerňan - 2. ročník „múdry Maksáčik“
 Pavol Balta, Sabína Veliká - 2. ročník „múdry Maksáčik“
 Anna Polláková, Sabína Kuželová - 3. ročník „múdry Maksáčik“
 Tomáš Kožienka, Filip Jaroš - 3. ročník „múdry Maksáčik“
 Jakub Kasem, Patrik Remiš - 4. ročník „**najmúdrejší Maksáčik**“
 Matej Gašperec, Samuel Sakala - 4. ročník „**najmúdrejší Maksáčik**“
 Monika Kováčiková, Patrícia Pivodová - 4. ročník „**najmúdrejší Maksáčik**“
 (Titul „najmúdrejší Maksáčik“ získali tí, ktorí patrili medzi 15 % najúspešnejších.)

Maks - matematická celoslovenská súťaž

Úspešní riešitelia (získali aspoň 1 z 3 možných hviezd):

Počet hviezd:

Terézia Potočárová, Simona Remišová - 5. ročník *
 Vanesa Marčišová, Silvia Zagrabanová - 5. ročník *
 Zuzana Kaplíková - 5. ročník *



9. ročník 2010/11

